

[Bernhard Baunsgaard.]

har kaldt arealafgiften, nemlig at man inddrager de 2 promille til at betale en del af de udgifter, der er forbundet med den animalske produktion, f. eks. dyrlægebehandling. Det vil være et incitament til, at dansk landbrug igen går over til at producere animalske produkter til gavn for hele det danske samfund, sådan at vores valutaforhold kan blive bedret gennem denne nye produktion.

Ib Christensen (DR):

Man tror jo knap sine egne øjne, når man læser i ministerens fremsættelsestale, at dette forslag er et led i den samlede økonomiske politik. Havde der stået, det var led i regeringens hovedløse økonomiske politik, havde der været mening i tingene, for hvad mening er der i med den ene hånd at gennemføre en beskæftigelsespolitik og med den anden hånd at gennemføre noget sådant, der både fremmer inflationen og arbejdsløsheden?

Det er jo en kendsgerning, at i det omfang man letter den offentlige byrde på jorden, stiger jordpriserne, og i det omfang vi får jordprisstigninger, har vi en inflationskilde rindende. Det er en kendsgerning, at i det omfang man lægger skattebyrden fra de arbejdsfri gevinster på jord over på indkomsterne, sættes der en omkostningskilde for erhvervslivet og for hele samfundet i gang.

Det er videre en kendsgerning, at når man gør det endnu mere profitabelt – og det er jo frugten af dette forslag – at anbringe pengene passivt i jord og fast ejendom end at anbringe dem i arbejdspladsskabende investeringer i erhvervslivet, så fremmer man arbejdsløsheden. Derfor gad jeg vide, hvordan den samlede økonomiske politik ser ud; der er hverken hoved eller hale i den.

Nu vel, til lovforslaget. Dette her er jo et overbudsforslag. Venstreregeringen i 1974 for frem med et forslag, der var så moderat, at man kun gik ned til 15 promille. Her går man minstanten ned til 13 promille. Dengang vendte både socialdemokratiet, fremskridtspartiet, de radikale og kristeligt folkeparti sig imod dette forslag, men nu har piben åbenbart fået en anden lyd.

Hvad er så årsagen til det? Det er fejlagtigt blevet sagt, at man, hver gang man har en offentlig vurdering, skal lave nogle justeringer af promilleloftet. Det skete ikke i 1973, hvorfor skal det så ske nu?

Det reelle er jo, at man under dække af, at dette er et led i den såkaldte samlede økonomiske politik, foretager en skatteomlægning. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er bekendt med Amtsrådsforeningens holdning til denne sag. Om han har observeret, at Københavns amtsborgmester har sagt, at det betyder en stigning i den amtskommunale indkomstskat med 1 pct., at man for Fyns amt har beregnet det til noget lignende, at det, der reelt sker, altså ikke er en omkostningsdæmpning, men at man lægger skatten om fra de samfundsskabte værdier på jord over på folks arbejdsudbytte.

At det kan stemme overens med socialdemokratiets og de radikales politik kan man nok undre sig over, men også over, at det stemmer overens med fremskridtspartiets politik; det er en stor alliance, der åbenbart her er under oprejning.

Jeg kunne godt lide at vide, og det savner man oplysninger om, hvad dette får til følge rent konkret for amtskommunernes skat på indkomster. Det, vi ved, er i hvert fald, at det medvirker til højere ejendomspriser, og at det yderligere vil belaste generationsskiftet.

Venstres ordfører har været inde på, om dette er i strid med EF-reglerne, og det vil jeg også gerne gøre til mit spørgsmål. I hvilket omfang er det i overensstemmelse med EF-reglerne, at man laver dette camouflerede nationale landbrugstilskud, som det jo faktisk er? Er det i overensstemmelse med EF-reglerne, som Danmark pukker så meget på at de andre overtræder? Det drejer sig om de 2 promille, som man vil lede over til produktionsstøtte til landbruget.

Må jeg lige tage fat i vrøvlbegrebet produktionsjord. Kan man nævne nogen virksomhed i Danmark inden for industri, håndværk eller liberale erhverv, der svæver frit i luften? Det kan man mig bekendt ikke, og derfor synes jeg, man én gang for alle skulle jorde dette begreb produktionsjord; det er simpelt hen vrøvl. Det har intet med virkeligheden at gøre. Vi har brug for jord til et hvilket som helst erhvervmæssigt formål, hvad enten man skal dyrke den eller bruger beliggenhedsværdierne til handelsvirksomhed eller produktionsvirksomhed inden for håndværk, industri eller hvad det er.

Så siger fremskridtspartiets talsmand, at denne vurdering opskruer grundværdierne. Ja, det svarer jo til, at en læge, hvis han er utilfreds med termometrets temperatur, smadrer termometret. Det, der sker, er, at man registre-